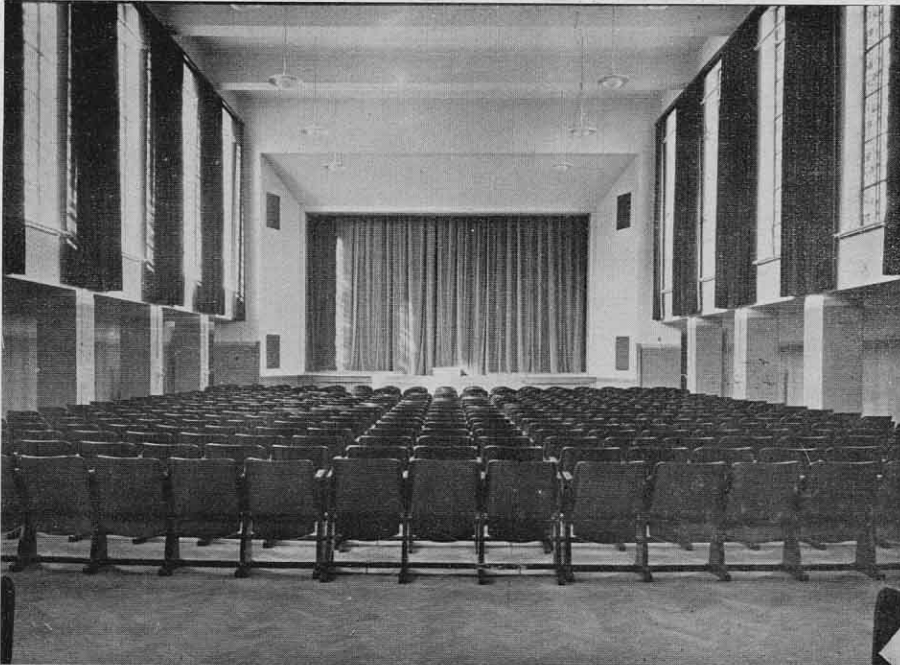

Noordelijk worden de twee vleugels verbonden door refter en keuken met auditoriums op 't verdiep, en zuidelijk met bibliotheek, leeszaal en andere diensten. Een nagenoeg symetrische schikking dus, maar die zeker minder bevalt dan die van Apeldoorn. Dat hier twee afdeelingen zijn, namelijk wijsbegeerte en theologie, geeft geen voldoende uitleg, want er zijn 200 filosofen tegen 100 theologanten, en deze verhouding van 1 tot 2 zal wel constant blijven.

Een gedetailleerde beschrijving van het Apeldoornsche Seminarie zou de grenzen van een artikel ver overschrijden. Ik zal me dus

zeer harmonisch gegroepeerd rond de dominante van kerk en klokketoren, terwijl van op den straatweg deze laatste wel onvoldoende gedegageerd is en op zijn tippen schijnt te willen staan om boven het overige uit te kunnen kijken.

Het uitzicht op het voorgebouw zelf is echter keurig en voornaam, eenvoudig en zonder pretentie, rechthoekig zeggend wat het is. Fel ingewijd in de geheimen van het seminarieleven hoeft men niet te zijn om aanstonds te ontdekken waar de spreekkamers liggen, de ontvangtsalons, de vertrekken van den president en de eetzaal der professoren. Dat de twee bovenste verdiepen de

afb. 9 Klein-seminarie te Apeldoorn.

Aula.

bepalen tot het nader bespreken van enkele deelen, vooral deze, die voor de lezers van het „Gildeboek”, dat toch een kunsttijdschrift is, meer belang kunnen hebben, namelijk het voorgebouw, de studentenvleugel, het aula-gebouw en de kerk. Voor een meer technische publikatie zal wellicht de studie der verwarmings- en verlichtingsinstallaties, evenals de inrichting van keukens, waterleidingen, electrische centrale enz.... een dankbare stof uitmaken.

HET VOORGEBOUW

Het mooiste zicht op de algemeene silhouet van het gebouwencomplex (afb. 2), geniet men van op een paar honderd meter afstand in de heide, ten Noorden. Daar staat alles

kamers der leeraars bevatten zou een blinde zien.

De lijnen van den voorgevel (afb. 3) zijn modern opgevat, zonder overdrijving. Men krijgt van meet af den indruk van een compleet geheel. Bescheiden architecturale motieven maken den bouw langs beide kanten bepaald „af”.

Naar den hoofdingang moet men niet zoeken: het oog wordt er zonder aarzeling naartoe geleid. Het schijnt me nochtans dat het middenmotief langs boven wel iets of wat poverkens uitscheidt, met die twee kleine dakvensters en dat Angelus-rijdertje. Een uitgesproken doorbreking van de zeer lange kornislijn ware hier misschien niet misplaatst geweest.

De traveeën zijn streng eenvoudig: al wat